

Z Karmelu na ołtarze - Nr 10, marzec 2017

DEKRET STOLICY APOSTOLSKIEJ W SPRAWIE WAŻNOŚCI PROCESU DIECEZJALNEGO SŁ.B. TERESY OD JEZUSA MARCHOCKIEJ OCD

Biuro Postulatorskie Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych dzieli się radością informacją, że Stolica Apostolska wydała *Dekret ważności dochodzenia diecezjalnego* w procesie beatyfikacyjnym Sł. Bożej Teresy od Jezusa (Marianny Marchockiej, 1603-1652), z pierwszego pokolenia karmelitanek bosych w Polsce, zwanej „polską Teresą od Jezusa”. Jest to kolejny ważny krok w procesie beatyfikacyjnym tej kandydatki na ołtarze.

Liczące ponad 2 tys. stronic akta dochodzenia diecezjalnego w procesie beatyfikacyjnym matki Marchockiej, przeprowadzonym w latach 2007-2015 przez trybunał ustanowiony w archidiecezji krakowskiej, zostały przekazane Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych 18 listopada 2015 r. Kongres zwyczajny Kongregacji w sprawie ważności i kanonicznej poprawności tegoż dochodzenia odbył się równy rok później, 18 listopada 2016 r., i tę samą datę nosi wspomniany dekret „de validitate inquisi-

tionis dioecesanæ” (Prot. N. 1951-6/2016). Wydanie dekretu – stwierdza postulator, o. dr. hab. Szczepan T. Praśkiewicz OCD – jest aktem prawnym ogromnej wagi i pozwala na dalsze postępowanie procesu do przodu w jego etapie rzymskim, tj. na opracowanie stosownej „Positio”, która stanie się przedmiotem analizy teologów konsultorów oraz biskupów i kardynałów, by – opierając się na ich opinii – Ojciec Święty mógł podjąć ostateczną decyzję w sprawie heroicznego cnót tej polskiej karmelitanki bosej.

Postulator wyraża wdzięczność mianowanemu przez ks. kard. Stanisława Dziwisza krakowskiemu trybunałowi diecezjalnemu z jego przewodniczącym i delegatem biskupim, ks. dr. Andrzejem Scałbrem, kierownikiem referatu spraw beatyfikacyjnych w krakowskiej Kurii Metropolitalnej. Zachęca nadto do dalszego wspierania modlitwą prac procesowych, zmierzających do uznania przez Stolicę Apostolską heroicznego cnót Służebnicy Bożej, a także do wypraszania u dobrego Boga cudu za jej przyczyną.

Marianna Marchocka urodziła się w 1603 r. w Stróżach koło Zakliczyna. W klasztorze przybrała imię Teresa od Jezusa na cześć św. Teresy z Avila. Była fundatorką klasztorów we Lwowie i w Warszawie, gdzie zmarła w 1652 roku. Jest autorką pierwszej w Polsce kobiecej autobiografii mistycznej. Wielokrotnym próbom rozpoczęcia jej procesu beatyfikacyjnego stawały na przeszkodzie wojny, zabory, upadek państwa i czasy komunistyczne. Dlatego formalnie, jako proces historyczny, rozpoczął się on dopiero w 2007 r. Wiele materiałów, które umożliwiły rozpoczęcie procesu, zgromadził na przełomie XIX i XX w. św. Rafał Kalinowski, odnowiciel Zakonu Karmelitów Bosych za ziemiach polskich, a w latach powojennych historycy Zakonu, dziś już nieżyjący, tj. o. prof. dr hab. Benignus J. Wanat OCD (1934-2013) i o. dr hab. Honorat Cz. Gil OCD (1934-2015).

ZAMKNIĘCIE DIECEZJALNEGO ETAPU PROCESU BEATYFIKACYJNEGO SŁ. B. ŁUCJI OD NIEP. SERCA MARYI DOS SANTOS OCD

W diecezji Koimbra, na terenie której leży Fatima, zakończył się diecezjalny etap procesu beatyfikacyjnego siostry Łucji od Niepokalanego Serca Dos Santos, wizjonerki z Fatimy, karmelitanki bosej. Ten ważny w procesie beatyfikacyjnym akt prawny miał miejsce 13 lutego br. w klasztorze sióstr karmelitanek bosych w Koimbrze, gdzie siostra Łucja zmarła w 2005 r. Proces beatyfikacyjny siostry Łucji rozpoczął się za pozwoleniem Benedykta XVI w trzecią rocznicę śmierci wizjonerki. Papież udzielił dyspensy od przepisu prawa kanonizacyjnego, wymagającego, by przed rozpoczęciem procesu upłynęło co najmniej pięć lat od śmierci kandydata na ołtarze.

Jak wyjaśniła postulatorka w procesie, siostra Angela Coelho, diecezjalna faza procesu beatyfikacyjnego siostry Łucji przedłużyła się z uwagi na bogate zbiory materiałów dotyczących Służebnicy Bożej. Przyznała, że życie siostry Łucji obfitowało w wiele wydarzeń i że trzeba było przestudiować ponad 70 tys. listów, jakie otrzymała i napisała siostra Łucja w czasie swego długiego, liczącego 98 lat życia. „To bardzo bogaty zbiór zawierający korespondencję zarówno z wiernymi z całego świata, jak też z papieżami, kardynałami i ambasadorami” – dodała postulatorka.

Akta procesu przekazano Stolicy Apostolskiej i trwa rzymski etap procesu beatyfikacyjnego siostry Łucji.

W RZYMIE ODBYŁA SIĘ SESJA NAUKOWA O ŚL. B. O. ANZELMIE GĄDKU OCD

W 25. rocznicę kanonizacji św. Rafała Kalinowskiego, odnowiciela Zakonu Karmelitów Bosych w Polsce, 17 listopada 2016 r., odbyła się na prowadzonym przez karmelitów bosych Papieskim Instytucie Duchowości „Teresianum” w Rzymie sesja naukowa poświęcona polskiemu zakonnikowi i kandydatowi na ołtarze, o. Anzelmowi od św. Andrzeja Corsini (Maciejowi Gądkowi) OCD, który 90 lat temu został pierwszym rektorem Międzynarodowego Kolegium Karmelitów Bosych w Wiecznym Mieście, i był nim przez prawie 20 lat.

Jak wspomina o. dr hab. Szczepan T. Praśkiewicz OCD, były wykładowca „Teresianum”, pracujący obecnie w Wadowicach, sługa Boży Anzelm Gądek pochodził ze znanej z biografii św. Jana Pawła II parafii Niegowić, gdzie przyszedł na świat we wsi Marszowice w 1884 r. i dziesięć lat później przy-

był do założonego przez św. Rafała Kalinowskiego juwenatu w Wadowicach, by zdobyć wykształcenie w zakresie gimnazjalnym i wstąpić do Karmelu. Św. Rafał udzielał alumnom korepetycji z języka francuskiego i trygonometrii, chłopcy zaś służyli mu do Mszy świętej. Maciej Gądek, który w 1901 r. obłąkł habit i przyjął imię zakonne Anzelm od św. Andrzeja Corsini, jako uczestnik kapituły generalnej karmelitów bosych w 1931 r. na Górze Karmel, wniósł petycję o rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego o. Rafała i potem złożył w tym procesie swoje zeznanie o jego heroicznym cnotach.

Pontificia Facoltà Teologica Teresianum
Collegio Teologico Internazionale San Giovanni della Croce
Postulazione della Causa del Servo di Dio Anselmo Gądek OCD

COMMEMORAZIONE DEL SERVO DI DIO
P. ANSELMO DI SANT'ANDREA CORSINI
(MACIEJ JÓZEF GADEK) OCD
PRIMO RETTORE DEL
COLLEGIO INTERNAZIONALE DEI CARMELITANI SCALZI
IN ROMA
NEL 90° ANNIVERSARIO DELLA SUA FONDAZIONE

GIOVEDÌ, 17 NOVEMBRE 2016

Kleryk Anzelm Gądek, skierowany na studia teologiczne do Rzymu, dał się poznać jako zakonnik posiadający szczególne dary inteligencji i duchowej głębi i od pierwszych lat swojej posługi kapłańskiej (święcenia przyjął w Rzymie w 1907 r.), pełnił po powrocie do Polski odpowiedzialne funkcje jako przełożony, wychowawca, wykładowca, kaznodzieja i kierownik duchowy. W 1921 r. założył wraz z czcigodną sł. Bożą Teresą od św. Józefa – Janiną Kierocińską (1885-1946) prężne do dziś zgromadzenie zakonne Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus. W 1925 r. został rektorem Międzynarodowego Kolegium Karmelitów Bosych w Rzymie, doprowadzając w 1935 r. do uznania go przez Stolicę Apostolską za Wydział Teologiczny. Papież Pius XI w latach 1935-1939 zlecił mu przeprowadzenie wizytacji apostolskiej wyższych seminariów duchownych w Polsce, a Pius XII w 1942 r. mianował go konsultorem ówczesnej Kongregacji Seminariów i Uniwersytetów. W okresie 1931-1947 był nadto definitorem generalnym, tj. członkiem zarządu generalnego zakonu.

Gdy w 1947 r. wrócił do Polski, kilkakrotnie wybierano go prowincjałem, poświęcał się kierownictwu duchowemu sióstr założonego przez siebie zgromadzenia i pracował nad jego prawodawstwem. Ostatnie lata życia spędził

dził w Łodzi, gdzie zmarł 15 października 1969 r. W 2002 r. rozpoczął się tam jego proces beatyfikacyjny, który obecnie znajduje się na etapie rzymskim.

Prelekcje podczas sesji, które objęły życiową drogę, duchowość i aktualność przesłania Sługi Bożego, a nadto zasadnicze linie rozwoju „Teresianum” wygłosili wykładowcy tegoż Papieskiego Instytutu Duchowości (dr Silvano Giordano OCD i dr Grzegorz Firszt OCD), pracownik naukowy KUL-u (dr Paweł Sieradzki), postulator procesu beatyfikacyjnego (mgr lic. Konrada Dubel KDzJ). Głos zabrał także rektor „Teresianum” (mgr lic. Albert Wach OCD) i dziekan Wydziału Teologicznego (dr Denis Chardonnos OCD), a moderatorem sesji był przełożony Międzynarodowego Kolegium Teologicznego (Juan Miguel Henríquez OCD). Sesję zakończyła Eucharystia pod przewodnictwem polskiego definitora Zakonu Karmelitów Bosych - o. Łukasza Kansęgo OCD.

Za KAI

FILM O SŁ. B. TERESIE OD ŚW. JÓZEFA – JANINIE KIEROCIŃSKIEJ ZAŁOŻYCIELCE SIÓSTR KARMELITANEK DZIECIĄTKA JEZUS

31 grudnia 2016 r. w Domu Macierzystym Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus w Sosnowcu odbyła się premiera pierwszego filmu o Czcig. Sł. Bożej Matce Teresie Kierocińskiej. Film pt. „Ona nigdy nie była sama” w reżyserii Krzysztofa Millera i przy konsultacji merytorycznej s. Bogdany Batog KDzJ, to 28 minutowa opowieść fabularno-dokumentalna o Czcigodnej Słudze Bożej, matce Teresie Kierocińskiej, założycielce i pierwszej przełożonej Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus. Śledząc kolejne ważne wydarzenia z życia Sługi Bożej, widzimy jak kształtowała i rozwijała się jej duchowość oraz posługa pierwszej wspólnoty wśród najbardziej potrzebującej ludności Sosnowca z początków XX w. Zdjęcia filmowe zostały zrealizowane w Wieluniu, Krakowie i Sosnowcu – m.in. w Domu Macierzystym w Sosnowcu, gdzie przez 25 lat żyła Matka Teresa Kierocińska. W rolę Matki Teresy wcieliła się Barbara Lubos – aktorka Teatru Śląskiego w Katowicach. W filmie zagrały m.in. siostry Karmelitanek Dzieciątka Jezus z Sosnowca oraz dzieci ze „Świetlicy u Matki Teresy”. Film ubogacony jest zdjęciami i filmami archiwalnymi Zgromadzenia opatrzonymi komentarzem lektora Andrzeja Warcaby z Teatru Śląskiego w Katowicach. W filmie wykorzystano także utwór „Salve Regina” z płyty

„Sancta Mater Teresia – chorały karmelikańskie” oraz materiał archiwalny TVP ze spotkania Ojca Świętego w Sosnowcu w 1999 r. Zainteresowane osoby mogą zobaczyć film w Muzeum Domu Macierzystego Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus w Sosnowcu, ul. Matki Teresy Kierocińskiej 25. Godziny otwarcia Muzeum są następujące: poniedziałek i wtorek od 9.00 do 12.00; środa: od 15.00 do 18.00.

EKSHUMACJA I PRZENIESIENIE DOCZESNYCH SZCZĄTKÓW ŚŁ. B. KUNEGUNDY SIWIEC OCDS

< –Medalik św. Józefa znaleziony w grobie Służebnicy Bożej.

W procesie beatyfikacyjnym trzeba zawsze udowodnić, że kandydat do chwały ołtarzy praktykował w stopniu heroicznym wszystkie cnoty, a nadto trzeba wyprosić cud za jego przyczyną. Należy też zabezpieczyć jego doczesne szczątki, które z chwilą beatyfikacji stają relikwiami i mogą być w Kościele przedmiotem kultu publicznego.

Proces beatyfikacyjny sŁ. B. Kunegundy Siwiec ze Świeckiego Zakonu Karmelińskiego (1876-1955), rozpoczęty w 2007 r., znajduje się obecnie na etapie rzymskim,

zmierzającym do udowodnienia jej cnót i 14 listopada 2016 r., za zgodą Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, została dokonana ekshumacja, kanoniczne rozpoznanie (rekognicja) i przeniesienie (translacja) jej doczesnych szczątków z cmentarza parafii pw. św. Anny w Stryżawie k. Suchej Beskidzkiej do kaplicy sióstr zmartwychwstańek w Siwówce, na terenie tej samej parafii w archidiecezji krakowskiej.

Prace ekshumacyjne, za pozwoleniem Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego z Suchej Beskidzkiej, dr inż. Marii Dorosz-Rogozińskiej, i pod nadzorem dr. inż. Janiny Gałuszki z tegoż inspektoratu, zostały dokonane przez piętnastoosobową Komisję mianowaną tym celu przez ks. kard. Stanisława Dziwisza, arcybiskupa metropolitę krakowskiego, na czele z ks. dr. Andrzejem Scałbrem, kierownikiem Referatu Spraw Beatyfikacyjnych w Kurii Metropolitalnej w Krakowie. W skład komisji weszli świadkowie miejsca pochówku kandydatki na ołtarze (Franciszka Bartkowska i Helena Stańczyk), biegli z anatomii i medycyny, technicy i duchowni – wśród których przeło-

żony prowincjalny Zakonu Karmelitów Bosych z Krakowa – o. mgr-lic. Tadeusz Florek OCD, ks. mgr Aleksander Salamon – miejscowy proboszcz, s. Bożena Wróbel CR – przełożona domu zakonnego w Siwcówce i o. dr hab. Szczepan T Praškiewicz OCD – przedstawiciel postulacji.

Wydobyte z grobu ziemnego kości Służebnicy Bożej zostały oczyszczone, kanonicznie rozpoznane przez biegłych z anatomii – lekarzy (ks. dr. Kazimierza Kubika i dr. Henryka Zborowskiego) i złożone do miedzianej trumienki, wykonanej przez inż. Piotra Garstkę, jaką hermetycznie zamknięto i opieczętowano lakową pieczęcią Kurii Metropolitalnej. Trumienkę tę włożono następnie do drewnianego, licującego z wystrojem kaplicy drewnianego sarkofagu, wykonanego przez inż. Wiesława Pykę, który przewieziono na Siwcówkę i złożono w lewej bocznej ścianie kaplicy, pod obrazem Matki Bożej Częstochowskiej – ulubionym miejscu modlitwy Kunegundy. Zgodnie z wytycznymi prawa kanonizacyjnego i instrukcją Stolicy Apostolskiej „Sanctorum Mater”, doczesnym szczątkom nie oddawano czci publicznej, jaka należna jest relikwiom błogosławionych i świętych dopiero po oficjalnym orzeczeniu Kościoła wyrażającym się w beatyfikacji i kanonizacji.

Wierni, a zwłaszcza mieszkańcy Siwcówki, którzy nawiedzali grób Służebnicy Bożej, by prosić Boga o łaski za jej przyczyną, wyrażają swoje zadowolenie z faktu, że wróciła ona „do siebie” i obiecują być jeszcze gorliwsiymi szerzycielami opinii o jej świętości, modląc się o wyniesienie swej rodaczki na ołtarze. W dzieło ekshumacji swej współsiostry w powołaniu zaangażowali się szczególnie członkowie i członkinie Świeckiego Zakonu Karmelitów Bosych, zwłaszcza mająca swoją siedzibę w Wadowicach Diakonia Kunegundy Siwiec, z jej przewodniczącym, mgr. Sławomirem Krukiem OCDS i o. mgr-lic. Krzysztofem Górskim OCD, delegatem przełożonego prowincjalnego ds. laikatu karmelitańskiego oraz dr. Witoldem Cempel OCDS, koordynatorem prac ze strony Świeckiego Zakonu.

Zewnętrzna płyta grobu Kunegundy na cmentarzu w Stryszawie, dzięki życzliwości proboszcza parafii, zostanie nadal zachowana, znacząc miejsce pierwotnego pochówku kandydatki do chwały ołtarzy.

Biuro Postulacyjne Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych

EKSHUMACJA I TRANSLACJA DOCZESNYCH SZCZĄTKÓW ŚŁ. B. FRANCISZKA POWIERTOWSKIEGO OCD

Ekshumacji, kanonicznego rozpoznania i przeniesienia doczesnych szczątków śł. B. Franciszka od św. Józefa (Jerzego Powiertowskiego) – zabitego przez Niemców w 1944 roku nowicjusza Zakonu Karmelitów Bosych – do-

konano 18 lutego br. na cmentarzu klasztornym w Czernej. Jak poinformowało Biuro Postulatorskie Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych, wszystkie te kroki podjęto za zgodą Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych i Państwowego Inspektoratu Sanitarnego w Krakowie.

Sobotnie prace ekshumacyjne przeprowadziła piętnastoosobowa Komisja mianowana tym celu w ubiegłym roku przez kard. Stanisława Dziwisza, arcybiskupa krakowskiego, na czele z o. dr. hab. Szczepanem T. Praškiewiczem OCD, konsultorem Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, jako delegatem biskupim, i ks. dr. Andrzejem Scałbrem, kierownikiem referatu spraw beatyfikacyjnych w kurii krakowskiej, jako promotorem sprawiedliwości. Na miejsce ekshumacji przybył także ks. abp Marek Jędraszewski, nowy metropolita krakowski, oraz postulator, o. prof. dr. hab. Wiesław Kiwior OCD.

„Wydobyte z grobu ziemnego kości Sługi Bożego zostały oczyszczone, kanonicznie rozpoznane przez biegłych z anatomii i złożone do miedzianej trumienki, jaką hermetycznie zamknięto i opieczętowano lakową pieczęcią kurii metropolitalnej” – poinformowano w oficjalnym komunikacie, zaznaczając,

że zgodnie z wytycznymi prawa kanonizacyjnego i instrukcją Stolicy Apostolskiej „Sanctorum Mater”, doczesnym szczątkom nie oddawano czci publicznej, należynej relikwiom błogosławionych i świętych dopiero po oficjalnym orzeczeniu Kościoła w sprawach beatyfikacji i kanonizacji.

Po złożeniu doczesnych szczątków w ścianie kaplicy, przełożony prowincjalny Zakonu Karmelitów Bosych z Krakowa – o. Tadeusz Florek OCD, przewodniczył Mszy św. o beatyfikację sługi Bożego i przedstawił w homilii jego sylwetkę i przesłanie.

Jerzy Powiertowski, w Karmelu br. Franciszek od św. Józefa, urodził się w Warszawie 3 grudnia 1917 r. Pracował w zakładzie krawieckim swego ojca i zdobył tytuł czeladnika, przez 2 lata był też słuchaczem Wyższej Szkoły Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie. W marcu 1944 r. przybył do klasztoru karmelitów bosych w Czernej, gdzie 16 maja przyjął habit zakonny. Gdy wybuchło Powstanie Warszawskie poprosił przełożonych, aby mógł ofiarować Bogu swoje życie, by nie zginął w nim nikt z jego najbliższych. Nikt z jego rodziny nie stracił życia w czasie powstania, sam zaś 24 sierpnia 1944 r., ze słowem „Jezu” na ustach, poniósł śmierć zastrzelony przez Niemców. W 2003 r. został objęty postępowaniem procesowym do beatyfikacji w

drugiej grupie Polskich Męczenników z rąk niemieckich, na czele której stoi sługa Boży ks. Henryk Szuman z Bydgoszczy, a która liczy 89 osób z całej Polski. Proces, przeprowadzony przez diecezję pelplińską, znajduje się obecnie w swej fazie rzymskiej i trwa opracowanie „Positio super martyrio”.

Jak zauważył o. Praškiewicz, postawa sługi Bożego Franciszka od św. Józefa, przyznającego się do miłości wobec najbliższych i ofiarującego za nich własne życie, może stanowić antidotum na współczesny kryzys rodziny, o jakim pisze papież Franciszek w adhortacji „Amoris laetitia”, a wcześniej jeszcze pisał Jan Paweł II w adhortacji „Ecclesia in Europa”.

„W dzisiejszym społeczeństwie zauważa się bowiem niebezpieczne zjawisko kryzysów rodzinnych i podważa się samą koncepcję rodziny, kwestionując nie tylko wartość nierozzerwalności małżeństwa, ale akceptując wręcz związki dwóch osób, w których różnica płci nie odgrywa istotnej roli. Nierzadko, zarówno rodzice, jak i dzieci, bezkrytycznie przyjmują błędne wzorce życia rodzinnego. Nader często propaguje się postawy hedonistyczne i pozbawione wszelkiej odpowiedzialności” – podkreślił zakonnik, wskazując na takie zjawiska jak współżycie przedślubne, antykoncepcja, zabijanie nienarodzonych, „małżeństwa na próbę”.

„To wszystko stanowi ofertę, którą dzisiejszy świat przedstawia młodym ludziom. Wiąże się ona z cynicznym wyśmiewaniem modelu rodziny opartej na nierozzerwalnym związku małżonków, na szacunku dzieci wobec rodziców i poszanowaniu ludzkiego życia od chwili jego poczęcia. Br. Franciszek swoją postawą uczy właśnie tego, uczy miłości i szacunku względem rodziców i rodzeństwa, uczy zatroskania o ich los, aż do ofiarowania za ich ocalenie własnego życia” – dodał o. Praškiewicz.

Za KAI

POSTĘP W PROCESIE BEATYFIKACYJNYM SŁUGI BOŻEGO BPA ADOLFA PIOTRA SZELAŻKA

W minionych miesiącach miały miejsce trzy ważne akty prawne w procesie beatyfikacyjnym sł. B. Adolfa Piotra Szelażka, biskupa diecezji łuckiej na Wołyniu i założyciela agregowanego do Zakonu Karmelitów Bosych Zgromadzenia Sióstr św. Teresy od Dzieciątka Jezus (Terezjanek): 4 września 2016 r. odbyło się w Toruniu zakończenie dochodzenia diecezjalnego; 27 października akta tegoż dochodzenia przekazano Stolicy Apostolskiej, a 6 marca br. dokonano ich otwarcia w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych. W pierwszym z tych wydarzeń uczestniczyło dwóch karmelitów bosych, tj. o. dr Jan Malicki – prowincjał prowincji warszawskiej i o. Szczepan T. Praškiewicz.

wicz – postulator prowincji krakowskiej. Przybył na nie także biskup łucki Witalij Skomarowski, który wyznał, że spełniło się jego marzenie, bo od dawna pragnął pomodlić się przy grobie tego swojego poprzednika.

Jak przypomina s. Hiacynta Augustynowicz CST, postula-

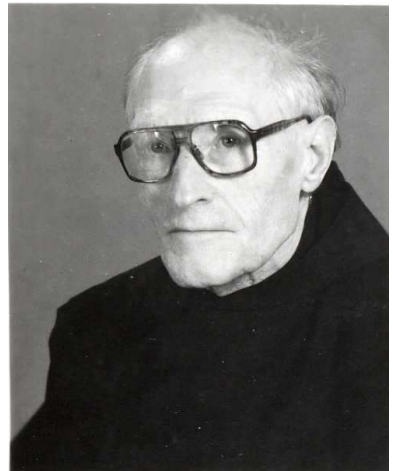
torka w procesie Sługi Bożego, bp Adolf Piotr Szelażek (1865-1950) był wielkim czcicielem św. Teresy od Dzieciatka Jezus, pielgrzymował do Lisieux i korespondował z matką Agnieszką – rodzoną siostrą św. Teresy. Pod patronat Patronki Misji poddał diecezję łucką i założył Zgromadzenie Sióstr Tereżanek.

Za: zyciezakonne.pl

KU ZAKOŃCZENIU DOCHODZENIA DIECEZJALNEGO W PROCESIE BEATYFIKACYJNYM SŁUGI BOŻEGO O. RUDOLFA WARZECHY OCD

Zmierzają ku końcowi prace trybunału diecezjalnego w procesie beatyfikacyjnym sł. B. o. Rudolfa Warzechy OCD. W najbliższym czasie zostanie przeprowadzona sesja „de non cultu” i podjęto już wstępne rozmowy z abp. Markiem Jędraszewskim, nowym arcybiskupem krakowskim, w sprawie „sessionis postremae”, która pod jego przewodnictwem nastąpiłaby w Wadowicach w czerwcu br. Po sesji akta procesowe zostałyby przekazane Stolicy Apostolskiej i wszystkie procesy beatyfikacyjne, których powodem jest Krakowska Prowincja Zakonu Karmelitów Bosych znajdowałyby się w fazie rzymskiej.

W Bachowicach, rodzinnej miejscowości o. Rudolfa, wznoszone jest, przy szczególnym zaangażowaniu społeczności lokalnej z wójtem Gminy Spytkowice, p. mgr. Mariuszem Krystianem, Muzeum Regionalne z izbą pamięci Sługi Bożego.

Nadto Stolica Apostolska wydała już Dekret w celu dokonania ekshumacji, rekognicji i translacji doczesnych szczątków Sługi Bożego z kwatery karmelitańskiej cmentarza parafialnego do kościoła klasztornego. Wstępny projekt przewiduje złożenie ich w ścianie kościoła, w lewej nawie, symetrycznie do ołtarza św. Teresy od Dzieciątka Jezus, znajdującego się w prawej nawie.

KARMELITAŃSKIE CIEKAWOSTKI BEATYFIKACYJNE

1. Dochodzenie uzupełniające w procesie beatyfikacyjnym s. Marii Teresy od Trójcy Świętej (Ayciena Piñol) OCD w Gwatemali.

Z polecenia Stolicy Świętej 18 lutego 2017 r. odbyła się „sessio suppletiva” w procesie beatyfikacyjnym s. B. Marii Teresy od Trójcy Świętej (Ayciena Piñol), karmelitanki bosej (1784-1841) z klasztoru w Santiago de Gwatemala. Służebnica Boża była znana mistyczką i opóźnienie jej procesu beatyfikacyjnego spowodowane było nieprzychylnymi okolicznościami historycznymi.

2. Trwa proces beatyfikacyjny s. B. Izabeli Morfini (1889-1969), świeckiej karmelitanki z Bari

Postępuje proces beatyfikacyjny s. B. Izabeli Morfini z Bari w Apulii we Włoszech. Rozpoczął się on 16 grudnia 2003 r. i po trzech latach jego akta przekazano do Rzymu.

Bina, jak zdrobniale nazywano Służebnicę Bożą, była pierworodną z dziewięciorga rodzeństwa, wobec którego była niejako mamą, która wraz z babką chorowała. Wcześniej zapisała się do Akcji Katolickiej. W 1913 roku stała się założycielką wspólnoty Trzeciego Zakonu w parafii prowadzonej w Bari przez karmelitów bosych. Do śmierci pełniła posługę przełożonej tejże wspólnoty. Wybrano ją też na delegatkę regionalną Papieskich Dzieł Misyjnych.

3. Na ołtarze zmierza Róża Izabela Raskosky z Nikaragui, córka rosyjskiego emigranta w tym kraju, członkini Bractwa Szkaplerznego.

Róża Izabela Raskosky (1904-1983), urodzona w Managui, stolicy Nikaragui, odziedziczywszy po ojcu okazałe dobra, przeznaczyła je na pomoc ubogim i na dzieła miłosierdzia. Przyczyniła się do sprowadzenia karmelitów bosych do Managui i zagwarantowała środki na budowę kościoła i klasztoru. Nie wstąpiła do klasztoru sióstr karmelitanek bosych, by opiekować się schorowanymi rodzicami. Zapiła się do Bractwa Szkaplerznego i zawsze nosiła szatę Maryi. Za swoje oddanie Kościołowi otrzymała medal Stolicy Apostolskiej "Pro Ecclesia et Pontifice".

PODZIĘKOWANIA

Dziękujemy Ofiarodawcom, którzy zechcieli partycypować w kosztach procesów beatyfikacyjnych prowadzonych przez Krakowską Prowincję Zakonu Karmelitów Bosych. Na konto Biura Postulatorskiego ofiary złożyli (w porządku alfabetycznym wg nazwisk): Marcin Bobak, Teresa Józwik, Bożena Kulesa, Ewelina Miarka, Janusz Nowacki, Maria Pawlak, Halina Sułek i Helena Stańczyk. Bóg zapłać! Zapewniamy o naszej modlitwie w intencji Wszystkich Ofiarodawców.

UWAGA!

NASTĄPIŁA ZMIANA NUMERU KONTA BIURA POSTULATORSKIEGO.

Oto nowy numer:

60 1600 1013 1844 4951 0000 0014

Dawny numer (52 1240 2294 1111 0010 1313 1433) jest nieaktualny.

Biuletyn Biura Postulatorskiego Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych

ul. Karmelicka 22, 34-100 Wadowice; szczpn@gmail.com

Logo biuletynu wykonały Siostry Karmelitanki Bose z Islandii: www.karmel.is

Za zgodą Przełożonego Prowincjalnego (Nr 7/09 z dn. 9.01.2009)

Cum permissu Superiorum. Ad usum internum.